ſuggu, ja ükski ei olle ennäſt isse omma Seisusse kohta lonud.

Sedda tööd, mis toiduſt Mulla seest wälja-sadab, on Loja külle keik ma-ilma tallopoja peäle pannud, ja se eest jälle nisugguste asjade walmistamist, mis nisammoti kui leiba tarwitame, teiste holeks jätnud. Seſt isse rahwas on, mis sola peab keetma — Teised, kes toreſt rauda, tinna, höbbedat, waske, kübbara-musta, ellawad höbbedat ja kulda peawad mäggede pessade seest, ello ja terwisse kulloga, wälja kaewama; jälle Teised, kes sedda allatisse tulle lökkes selgeks peawad sullatama. — Jälle Teised, kes kanget seppist peawad aiama — jälle Teised, kes keige körgematte torni-de otsadki peawad katma — Teised jälle, kes süggawatiest merre pohjadest merre warranduſt peawad üllesleidma — Teised jälle, kes rañna liggidel ja merre seljas, ja mitto-kord sadda pennikoorma peält weikest ja suurt kalla peawad püüdma. — Jälle Teised, kes laewadega sedda kaupa, mis meie Ma ei anna woórade madest igga ilma, tule ja tormiga towad, ja mis seäl ei olle, siit senna wiwad. — Jälle on Teised, kes Sõa wäe tenistusses jalla ja ratsa, wallide ja laewade peäl weike ja sure tükkide tuld ja mürrinat peawad kannatama, Soldatist, Upseriſt — keigekõllemast Kindralist, Keisrist ennesest sadik. Seſt muido rahhoröóm ei woi rahwa ello tösta. Teised jälle peawad Moisawannemad, Kohto-moistjad, Kubbernerid, Würstid, Kunningad ja Keisrid ollema; seſt innimesed tewad kohhe teine teisele liga kui neid Wallitsejaid ei olle, kes iggaühte juhhatawad ja tallitsewad. Teised jälle on, kes Kirrikuttes ja Kolides Wanno ja Nori peawad öppetama, ning öppetamisse murred ja melehaigust näwad: Seſt innimenne langeb weikse sarnatseks, kui mitte öppetus temma moistust ei öienda. Teised jälle on kes peawad arstima, hawo parrandama ja ämmad ollema; seſt innimesed ollekſid ammo jo paol teist kaddund, kui neid mitte olleks. Ja